

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CODE ROOD

Een 'Antwerpse' komische thriller
in vier bedrijven

1880

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3500

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

FIRMIN, de postbode :

MADAME MADELEINE :

CASSANDRA, meisje van plezier :

RAF, rechercheur :

ROB, rechercheur :

JAVESH, Indische nachtwinkeluitbater :

DECOR

We zien de bar van een bordeel. Op het bovenste podium zien we schuin links tegen de zijkant een grote verlichte dranktoog met een grote kast vol glazen erachter. Voor de toog staan enkele barkrukken. Midden achteraan is een inham richting de slaapkamers (naar links). Daarnaast aan de rechterkant is het grote buitenraam met daarop (in spiegelbeeld zichtbaar) de naam van het bordeel "Follies d'Anvers". Je ziet door het raam de straat buiten. Naast dat raam is een brievenbusgleuf zichtbaar en daarnaast is de inham met rood gordijn, richting de (onzichtbare) inkomdeur. Rechts is een volle muur met enkele schilderijen en foto's. Er hangt een antieke bijl, een antiek jachtgeweer en meer van dat. Er hangt een grote kristallen kroonluchter midden in de bar. Midden op het bovenpodium staan enkele tafeltjes en stoelen. Op het benedenpodium zijn links en rechts gezellige zithoekjes met typische bordeelzetels en telkens een klein salontafeltje.

KORTE INHOUD

Een bijzonder mysterieuze moord op een meisje van plezier doet de Antwerpse hoerenbuurt op haar grondvesten daveren. Een ontevreden klant? Een jaloerse collega? Een afrekening? Veel vragen voor de Antwerpse recherche. Naarstig gaan ze op zoek naar de dader. Maar dat is niet evident in een milieu dat als basisregel heeft: "horen, zien en zwijgen" ...

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. Op het bovenpodium aan één van de tafeltjes zit Firmin de postbode. Naast hem staat “Madame Madeleine” van het bordeel. Firmin haalt een postkaart uit zijn brieven tas en begint de kaart, die bestemd is voor Madame Madeleine, luidop voor te lezen.)

FIRMIN : En dit kaartje is van Nonkel Hubert en Tante Jeanne, “zonnige groetjes uit Benidorm”. Pfff, zonnige groetjes, hoe cliché. *(Hij draait het kaartje om.)* En ook maar een triestig kaartje, het mocht precies niet te veel kosten ... daar zou ik mijn conclusies uit trekken ...

MADELEINE : *(neemt het kaartje verveeld aan.)* Jajaja, allez kom Firmin, geef het maar al hier ... merci dankuwel.

FIRMIN : *(Geeft het kaartje en haalt een nieuw kaartje uit zijn brieven tas.)* En hier heb ik nog een kaartje van een zekere Ludwig ...

MADELEINE : Ah, mijn ex-man. Ja kom, geef maar hier ...

FIRMIN : *(Negeert het en begint het kaartje weer voor te lezen.)* Beste Madeliefje ... *(Hij kijkt naar Madeleine.)* Madeliefje? Gij heet toch Madeleine?

MADELEINE : Jaaaa, maar mijn ex-man noemde mij vroeger altijd Madeliefje.

FIRMIN : Schattig ... haha ... madeliefje ...

(Madeleine kijkt vernietigend.)

Nu ziet ge er meer uit gelijk een klaproos ...

MADELEINE : Jajaja allez kom, geef het maar algauw hier ...

(Madeleine wil het kaartje uit zijn handen trekken, maar Firmin is sneller en leest verder.)

FIRMIN : Beste Madeliefje dus ... hier aangekomen op de derde tussenstop van onze reis door Zuid-Amerika ... amai ... “onze” ... met wie is hij op schok?

MADELEINE : Weet ik veel. Allez kom hier met dat kaartje, merci dankuwel ...

FIRMIN : Gij wel ... nu wordt het pas interessant ... (*mompelt wat*) door Zuid-Amerika, gisteren het prachtige (*letterlijk uitgesproken*) Masju pisju bezocht ...

MADELEINE : (*verbetert*) Mat-choe Pit-choe ...

FIRMIN : Dat staat er niet hé, er staat ‘Masju Pisju’ ... zijt ge zeker?

MADELEINE : Jaaa, ik ben zeker, het is Mat-choe Pit-choe ... en nu die kaart hier ...

(Firmin negeert het compleet, tot ergernis van Madeleine.)

FIRMIN : Maar het allermooiste blijft onze romantische uitstap vier dagen geleden naar de watervallen (*letterlijk uitgesproken*) “Angel Falls” in Vuvuzela ... of zoiets...

MADELEINE : Vuvuzela dat is een toeter ... de “Angel Falls” in Venezuela ...

FIRMIN : Awel ja ... (*Hij wil de kaart aan Madeleine geven, maar plots beseft Firmin wat hij gelezen heeft. Hij trekt de kaart terug bij zich en herbekijkt ze.*) Amaaai... onze “romantische” uitstap ... hij zit daar precies op een goeie wei hé ... “Madeliefje” ...

MADELEINE : Ja, blijkbaar hé “Firmin” ...

FIRMIN : Op een andere wei precies hé “Madeliefje” ...

MADELEINE : Dat zijn uw zaken niet hé “Firmin”.

FIRMIN : Allez, ik zie het al, hij heeft zijn madeliefje weggegooid en een vers boeket bloemen gekocht ...

(Madeleine kijkt hem vernietigend aan.)

Hé ... haha ... madeliefje ... een vers boeket bloemen ...

(Madeleine reageert niet op de flauwe mop van Firmin. Firmin is ontgoocheld.)

Allez, een vers boeket bloemen, dat is toch een goeie mop ...

MADELEINE : Ja het is al goed Firmin. Ik vind het trouwens niet zo tof dat de postbode hier binnen doodleuk al onze post leest!

FIRMIN : Ik kan het ook buiten achter de hoek doen als ge dat liever hebt ...

MADELEINE : Ge kunt het ook niét doen hé en hem gewoon in de bus steken of discreet afgeven, zoals normale postbodes ...

FIRMIN : Ja, en al die boeiende verhalen missen zeker ...

MADELEINE : Boeiende verhalen die niet voor u bedoeld zijn hé ...

FIRMIN : En ge weet dat ik hier heel graag elke dag mijn koffietje kom drinken hé.

MADELEINE : Daar heb ik geen probleem mee, maar ik heb niet graag dat ge onze post leest, merci dankuwel. *(Ze trekt nors de postkaart uit zijn handen.)*

FIRMIN : *(Gaat terug in zijn brieventas en pakt een groene kaart.)* En deze kaart is voor Cassandra.

MADELEINE : *(Trekt pijlsnel de kaart uit zijn handen.)* En daar hebt ge dus géén zaken mee ... Ge weet dat Cassandra er helemààl niet mee om kan dat ge haar post leest hé! Zeker nu niet meer ... *(Kijkt naar de slaapkamers en roept.)* Cas ... post!

(Vanuit de slaapkamers komt Cassandra de bar binnen. Madeleine toont de groene kaart.)

FIRMIN : Dag Cassandra.

CASSANDRA : Oooh my Good ... post! Hashtag “you’ve got mail”. *(Ze heeft een enorm schelle irritante stem. Ze bekijkt de kaart.)* Eens zien ...

FIRMIN : *(droog)* De autocontrole ... voor de 20ste juli moet ge gaan.

CASSANDRA : Oh my good ... hebt gij nu wéér mijn post gelezen? Duuude ... ge weet dat ik dat niét meer wil hé ... hashtag “privacy alert”, hellooo

FIRMIN : Oei ... sorry zene ...

CASSANDRA : Echt, niet te geloven ... met de a van “anbelievable”! Duuuh ... *(Kijkt verveeld en loopt boos terug naar de slaapkamer met haar kaart.)*

FIRMIN : Unbelievable ... is dat niet met een “u”?

MADELEINE : Ja, maar ze heeft wel gelijk ... Die kaart had ge dus wél buiten achter de hoek gelezen ...

FIRMIN : Om zeker te zijn hé ...

MADELEINE : Ge zoudt beter iets minder nieuwsgierig zijn en u zo niet met onze post bemoeien ...

(Firmin zucht. Hij gaat weer in zijn brieven tas en haalt er een paar reclamefolders uit. Nog voor Madeleine ze kan aanpakken, scheurt hij ze kapot.)

FIRMIN : Reclame ... nog reclame ... nog reclame ...

(Madeleine kijkt hem nors aan. Plots krijgt Firmin dat door.)

Daar kunt ge nu weinig mee doen hé, met al die reclame!

MADELEINE : Dat maak ik toch nog altijd zelf graag uit ... merci dankuwel ...

FIRMIN : *(Haalt tenslotte een krant uit zijn brieven tas.)* En dan heb ik hier nog de gazet sé ...

MADELEINE : *(Pakt ze pijlsnel uit zijn handen.)* Ja, geef maar ... *(droog)* voor ge die ook helemaal begint voor te lezen of kapotscheurt ...

FIRMIN : Hey zeg, ik doe het maar om goed te doen hé, sorry zene.

MADELEINE : Jaja, dat is dus voor niks nodig, merci dankuwel ...

FIRMIN : *(staat recht.)* Dat was het voor vandaag sé ... ik zal eens rap naar de burenen gaan ... want die hun Tante Josianne is gestorven ...

MADELEINE : Oei, echt? Hoe weet ge dat?

FIRMIN : *(Haalt een geopende doodsbrief uit zijn tas.)* Het staat hier ...

MADELEINE : Onverbeterlijk ... Allez, tot morgen.

FIRMIN : Tot morgen! Dan zijn we weer “op post”.

(Madeleine reageert niet.)

Op post ... hé ... *(Hij wijst naar zijn brieven tas.)* Op “post” ... allez, dat is toch een goeie mop ...

(Madeleine is in gedachten verzonken. Firmin sluit de deur. We zien voorbij het raam weglopen. Madeleine loopt naar de slaapkamers. Even later verschijnen twee rechercheurs aan het grote raam. Eén van hen klopt stevig op de ruit. Zuchtend komt Madeleine de bar ingelopen. Ze ziet de rechercheurs aan het

raam staan en schrikt even. De rechercheur klopt nog eens stevig. Hij maakt met zijn vingers een gebaar wat het kost. Madeleine wenkt hem naar de voordeur. Ze doet open. Ze laat de agenten binnen. Die praten “plat Aantwaarps”.)

ROB : Wat is de prijs madammeke?

MADELEINE : De prijs? Euh ... 75 euro meneer ...

ROB : *(Wijst naar het raam.)* Zwans nu niet hé. 75 euro? Amai, dat is ook niet veel voor dubbel glas ...

(Ze gaan er allebei aan van het lachen.)

Hahaha ... Boks ... Boks ...

(Ze tikken met hun vuisten tegen mekaar (vuistje). Madeleine vindt het maar niks.)

Neenee, moppeke, goeiemiddag madam, Antwerpse Recherche. Ik ben “de Rob”.

RAF : En ik ben “de Raf”.

MADELEINE : “Derop en Deraf” ... speciaal ...

ROB : Zo speciaal zal dat hier wel niet zijn hé madammeke. Derop en deraf dat zullen ze hier wel kennen hé ...

(Ze gaan er weer allebei aan van het lachen.)

Hahaha ... Boks ... Boks ...

(Ze tikken weer met hun vuisten tegen mekaar.)

MADELEINE : *(droog)* Hoe bedoelt u?

ROB : *(kijkt theatraal rond.)* Zwans nu niet hé, muts. Dat is hier toch een hoerenkot hé madammeke, een bordeel hé.

MADELEINE : Zeg meneer, alstublieft hé ... die termen gebruiken wij hier niet. Wij noemen dat hier een “bar met gezelschapsdames”, merci dankuwel ...

RAF : Serieus? Haha, “gezelschapsdames” ... Zie dat uwe mond niet scheurt hé madammeke ... “gezelschapsdames” ... Als ’t kind maar ne naam heeft ...

MADELEINE : Bon, wat komen jullie hier doen? Want ik heb nog veel werk ...

ROB : “Wat komen jullie hier doen” zegt ze ... zwans nu niet hé muts, ge hebt ons zelf gebeld ...

MADELEINE : Ik? En waarom dan wel?

ROB : “Waarom dan wel”? ... Voor een moord, tiens!

MADELEINE : Een moord? Ik weet van niks.

RAF : Serieus?

MADELEINE : Maar ja, hier is niks aan de hand ...

RAF : Jammaar wacht, hier zou één van uw hoeren ... sorry ... één van uw “gezelschapsdames” vermoord zijn ...

MADELEINE : Waar?

ROB : “Waar” zegt ze. Hier hé, in uw hoerenk ... euh ... in uw... euh ... “etablissement van de dames van de horizontale vreugde” ...

(Ze gaan er weer aan van het lachen.)

Hahaha ... Boks ... Boks ...

(En weer volgt een vuistje. Madeleine snapt er niks van.)

MADELEINE : Oei nee, dat moet een vergissing zijn ... Hier is helemaal niemand vermoord ...

RAF : Serieus? “Follies d’Anvers”, dat is toch hier hé?

MADELEINE : Ja, dat is hier ...

RAF : En hier werkt toch een zekere Lolita?

MADELEINE : Ja, maar die werkt niet vandaag ...

RAF : Nee, dat zal niet ...

MADELEINE : Hoe bedoelt u?

RAF : Ah, ze is dood... Er is gebeld naar de noodlijn dat ze hier dood is aangetroffen ...

MADELEINE : Nee, dat moet een vergissing zijn ... Ze is hier helemaal niet; ze werkt niet vandaag, ze is een dagje naar Nederland ...

RAF : Serieus? Ja, en toch hebben ze gebeld.

MADELEINE : Wie heeft er gebeld?

RAF : Geen idee, het was een anonieme oproep ...

MADELEINE : Hoe raar is dat ... Hier heeft echt niemand gebeld dat ik weet... Wacht...

(Ze roept richting de slaapkamers.) Cas!

ROB : Pardon? Cas?

MADELEINE : Ja, ik roep eventjes naar de slaapkamers naar Cas ...

ROB : De slaapkamers ... ah ... kleerkas waarschijnlijk ... of nachtkas ...

(Ze gaan er weer aan van het lachen.)

Hahaha, Boks ... Boks ...

(En weer volgt een vuistje.)

MADELEINE : Nee, Cassandra ... één van mijn medewerksters ...

RAF : Aaaah, één van de “gezelschapsdames” ...

(Raf kijkt gniffelend naar Rob. Die vindt het wel geestig. Plots gaat de gsm van Raf. Raf kijkt op zijn scherm.)

Pfff serieus? De chef ...

ROB : Ja, pak maar ... het zal hier wel niks zijn ...

(Raf loopt naar buiten, rechts naast de deur om te bellen. Cassandra komt de bar in gelopen.)

CASSANDRA : Oh my Good, ik had juist eventjes mijn ogen toe. Jesus Christ, wat nu weer?

ROB : Amaaai, smoel bergop zene ...

CASSANDRA : Come again?

ROB : Smoel bergop ... dat het dik tegen uw goesting is precies!

MADELEINE : Cas, hebt gij gebeld naar de politie?

CASSANDRA : Duuuuh, negative, hashtag “it wasn’t me” ... hashtag “Fake news”.

ROB : Hey, zwans nu niet hé druif. In Vlaanderen Vlaams en op ’t Sint-Anneke Mosselen
hé ...

CASSANDRA : Excuse me?

ROB : “Excuse me” zegt ze. Dat ik er geen kloten van verstaan heb kind ... klapt eens
Vlaams hé ...

MADELEINE : (“vertaalt”) Ze heeft jullie niet gebeld ...

ROB : Aaah, Godjumenas, zeg dat dan hé ...

MADELEINE : Bon, nog iets? Lolita is hier dus niet.

ROB : Zwans nu niet hé! Zijt ge zeker?

MADELEINE : Allez Cas, check eens snel op haar kamer?

(Cassandra loopt de gang in. Kort daarna komt ze terug.)

CASSANDRA : Nee, ze is er niet. Haar deur is op slot. “Locked” ... L-O-K-T.

ROB : Zoiets ja ... bon dan is het een ‘abuus dat ni just is’ hé. Wanneer werkt die Lolita
hier terug?

MADELEINE : *(kijkt op haar planning.)* Morgen ...

ROB : Da’s goed ... dan komen we morgen nog eens kijken hier om ze een paar vragen
te stellen. Kunt u ons direct bellen als ze hier morgen aankomt? *(Hij geeft zijn
kaartje aan Madeleine.)*

MADELEINE : Komt in orde ...

ROB : Dikke merci ... allez ... ik kuis m’n schup af!

CASSANDRA : Moest ik daarvoor naar hier komen?

ROB : Ja, daar moest ge voor naar hier komen ja, grote smoel!

CASSANDRA : Wow great ... hoe vervelend zeg.

ROB : Vervelend?

CASSANDRA : Ja, met de e van “ennoying”.

ROB : *(droog)* Annoying is met een a ...

CASSANDRA : Pfff Big deal ... Boeieeee! *(Loopt weer naar de slaapkamer.)*

ROB : *(droog)* Talenwonder ... Bon, ‘schalodder’! “Hashtag” ik ben ermee weg!

(Rob loopt naar buiten, sluit de deur en verdwijnt samen met de nog bellende Raf voorbij het raam.)

MADELEINE : Tsss ... “schalodder” ... *(Kijkt bedenkelijk en verdwijnt weer naar de slaapkamers.)*

(Geen tien seconden later verschijnt Javesh buiten aan het raam. Hij heeft een tulband op, een donkere huidskleur en typische Indische kledij. Hij zet zijn handen tegen het raam en kijkt binnen. Hij loopt verder en klopt op de deur. Madeleine komt de bar weer in, wordt nu stilaan helemaal gek van al dat bezoek, maar opent opnieuw de deur.)

MADELEINE : Allez, de volgende ... Javesh, vertel het eens ...

JAVESH : *(met Indisch accent)* Hello Miss Madeleine, Javesh was in nachtwinkel hiernaast en Javesh zagen rare mannen buitenkomen hier, alles in orde? Any problems?

MADELEINE : Neenee Javesh, dat was de politie. Een misverstand, er is niks aan de hand.

JAVESH : Misverstand? Brahma, onze leider, altijd zeggen, misverstanden vaak gecreëerd, maar zelden opgelost ... heil Brahma. *(Hij steekt zijn armen omhoog en gaat in kleermakerszit zitten. Na een korte meditatie met twee yogabelletjes staat hij weer recht.)*

MADELEINE : Ja, bon, het was dus een misverstand, een valse oproep.

JAVESH : Vals? Javesh niet houden van vals, waarheid zo belangrijk in het leven. Brahma, onze schepper, altijd zeggen “Beter gekwetst worden door waarheid, dan getroost door leugen”, heil Brahma. *(En weer gaat hij in kleermakerszit zitten, en mediteert kort met zijn belletjes.)*

MADELEINE : Schoon gezegd Javesh, maar als ik nu mag verder doen ... Ik ben druk bezig; ik heb geen tijd om hier te staan kletsen ...

JAVESH : Sorry Miss Madeleine, Javesh niet meer storen ... Veel praten niet goed ...
Mensen soms veel teveel praten ...

MADELEINE : Wie het zegt ...

JAVESH : Brahma, onze schepper, altijd zeggen: “woorden alleen maar kruimels die vallen van feesttafel van onze geest”. Heil Brahma ... *(En hij gaat weer zitten mediteren met zijn belletjes.)*

MADELEINE : Euh ... ja ... Daar snap ik niet veel van ... maar het zal wel ... Bon ... en nu ga ik echt verder doen. Dag Javesh ...

JAVESH : Ja, Javesh terug naar nachtwinkel ... werken ... want Brahma, onze schepper, altijd zeggen ...

MADELEINE : *(Onderbreekt hem.)* Javeeeesh ... allez hop ...

JAVESH : *(onderbreekt zijn zin.)* Javesh zwijgen en vertrekken ...

MADELEINE : Merci dankuwel ... voor ge weer op de grond zit.

(Javesh maakt een Boeddhistische buiging en loopt naar de deur. Plots draait hij zich om. Hij legt zijn vinger op zijn mond en praat fluisterend.)

JAVESH : “Stilte is een vriend die u nooit zal verraden” ... *(En weer zet hij zich even neer met zijn belletjes.)*

(Madeleine trekt een bedenkelijk gezicht. Javesh loopt naar buiten en keert langs het raam terug naar zijn nachtwinkel. Voor het raam maakt hij nog een biddende Boeddhistische buiging. Madeleine zucht verdwijnt weer naar de slaapkamers. Niet veel later verschijnt er aan het raam plots een duistere figuur, onherkenbaar. Er klinkt spannende muziek.)

SPANNENDE MUZIEK

(De figuur kijkt binnen langs het raam en sluipt verder naar de deur. De figuur gooit een brief door de brievenbus naar binnen. De brief valt op de grond in de bar. Even mysterieus als de figuur aankwam, verdwijnt hij/zij weer. De muziek stopt. Cassandra komt even later langs de slaapkamers de bar weer in gelopen.

Ze schenkt zichzelf een glas water in. Ook Madeleine komt terug binnen in de bar vanuit de slaapkamers.)

MADELEINE : Toch raar hé ... Hebt gij Lolita nog gezien gisteren?

CASSANDRA : Gisterenmorgen ja ... Ze ging vandaag naar Nederland. Op citytrip ... hashtag “me-time” ... Die was superblij met haar dagje vrij. Met de a van “anthousiast” ...

MADELEINE : Mja ik heb ze zelfs gisterenavond nog gezien hier. Ze had nog een klant, maar ik moest naar een concert in het Sportpaleis, dus ik heb ze de sleutel gegeven en gevraagd om alles nadien af te sluiten hier.

CASSANDRA : En dat heeft ze gedaan?

MADELEINE : Ja, deze morgen toen ik aankwam was alles effectief afgesloten. Dus ze heeft in elk geval afgesloten na die klant en ze is naar huis vertrokken.

CASSANDRA : En wie was die klant? Hashtag “information please”.

MADELEINE : Ja, geen idee, dat heeft ze niet gezegd ... een vaste klant zei ze. Meer weet ik niet.

CASSANDRA : Ah oké, ja het zal allemaal wel een misverstand zijn. *(Ze loopt de bar in en ziet de brief liggen. Ze raapt hem op.)* Oh my Gooood ... een doodsbrief ... hashtag “bad news” ... *(Ze opent de brief en... uiteraard...)* Oh my Gooood ...

MADELEINE : En stop eens met die “Oh my God” ... Wat scheelt er?

(Cassandra toont de doodsbrief. Madeleine neemt hem uit haar handen en bekijkt hem.)

Een doodsbrief van Lolita? Huh?

CASSANDRA : Oh myyy ...

MADELEINE : *(Onderbreekt)* Jaaa het is al goed ... Maar dat kan toch niet ... eerst die rechercheurs hier ... nu die doodsbrief ... Toch maar raar ... Ik ga Lolita eens bellen op haar gsm. *(Ze neemt de telefoon en vormt het nummer.)*

(Plots rinkelt er vanuit de slaapkamers een gsm. Madeleine en Cassandra kijken verschrikt op. Madeleine geeft een sleutel aan Cassandra.)